คู่มือสร้างล้านแรกฉบับคนไทย ปี 2569

รวยเงินล้าน ด้วยตัวคนเดียว

ไม่ต้องมีทุน ไม่ต้องลาออก
และทุกตัวเลขตรวจสอบได้

กิตติพงศ์ ภูริเดช

ทาลิรา บุ๊คส์
TALIRA BOOKS

สารบัญ

บทที่ 1 บันทึกก่อนเปิดเล่ม — สิ่งที่ถูกถอดออกจากหนังสือเล่มนี้ 4

บทที่ 2 บทนำ — คุณไม่ได้อยู่คนเดียวในเรื่องนี้ 12

บทที่ 1 — เลขจริงของล้านแรก: ทำไมเงินเดือนอย่างเดียวไม่มีวันถึง 20

บทที่ 2 — 4 กำแพงที่ขังคุณไว้ (และงานวิจัยที่ทุบมันทิ้ง) 30

บทที่ 3 — อ่านคำโกหกให้ออก: ทำไมเรื่องเล่าความสำเร็จถึงหลอกเราได้ 42

บทที่ 4 — จากคนหาเงิน สู่คนสร้างระบบ 54

บทที่ 5 — Sweet Spot 4 วง: วงที่เล่มไหนก็ไม่มี 65

บทที่ 6 — 7 โมเดลทำเงินฉบับไทย 2569 พร้อมคะแนนความเสี่ยงจาก AI 77

บทที่ 7 — 4 ทักษะที่ยังจ่ายเงิน 92

บทที่ 8 — ทักษะตัวคูณ: ใช้ AI แบบทำเงิน ไม่ใช่แบบถามเล่น 104

บทที่ 9 — 30 วันแรก: จากศูนย์สู่บาทแรก 116

บทที่ 10 — บันไดมูลค่า: จากหลักพันสู่หลักแสน 128

บทที่ 11 — เครื่องผลิตเงินเครื่องที่สอง และความจริงเรื่อง Passive Income 139

บทที่ 12 — ระบบ 3 บัญชี ฉบับตัวเลขไทยจริง 150

บทที่ 13 — ตาข่ายนิรภัยของคนลุยเดี่ยว: ม.40 ภาษี และเงินก้อนที่ห้ามให้ใคร 160

บทที่ 14 — รวยแบบไม่พัง: เล็กแค่ไหนที่พอ 172

บทที่ 17 บทส่งท้าย — แผนที่อยู่ในมือคุณแล้ว 182

บทที่ 18 ภาคผนวก — หน้าอ้างอิง: ที่มาของทุกตัวเลขในเล่มนี้ 192

บทที่ 1

บันทึกก่อนเปิดเล่ม — สิ่งที่ถูกถอดออกจากหนังสือเล่มนี้

สมมติว่าเป็นคืนวันอังคาร คุณนั่งอยู่บนเตียง อ่านหนังสือสอนรวยเล่มหนึ่งที่ซื้อมาเพราะปกสวยและคำโปรยกินใจ อ่านไปถึงหน้าที่เขียนว่า "งานวิจัยของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งพบว่า..." แล้วตัวเลขที่ตามมาก็ตรงกับสิ่งที่คุณอยากได้ยินพอดี คุณหยิบโทรศัพท์ขึ้นมาพิมพ์ชื่อสถาบันนั้นลงไปในช่องค้นหา ครึ่งหนึ่งเพราะอยากรู้เพิ่ม อีกครึ่งเพราะอยากเอาไปเล่าให้เพื่อนฟังแบบมีหลักฐาน

แล้วคุณก็ไม่เจออะไรเลย

ไม่ใช่เจอน้อย ไม่ใช่เจอเป็นภาษาอังกฤษที่อ่านยาก แต่ไม่เจอ ไม่มีเว็บไซต์ ไม่มีชื่อผู้วิจัย ไม่มีปีที่ตีพิมพ์ ไม่มีวารสาร มีแต่หนังสือเล่มอื่นที่อ้างประโยคเดียวกันต่อ ๆ กันมา คุณเลื่อนหาอีกสองสามหน้าแล้วก็วางโทรศัพท์ลง ไม่ได้โกรธหรอก แค่รู้สึกบางอย่างในใจเปลี่ยนไป จากนั้นทุกหน้าที่เหลือของเล่มนั้น คุณอ่านด้วยสายตาคนละแบบกับตอนเปิดหน้าแรก

ผมเปิดหนังสือเล่มนี้ด้วยบทแบบนี้ เพราะสิ่งที่ผมเพิ่งเล่ามันเคยเกิดขึ้นกับหนังสือเล่มนี้เองในฉบับก่อน

"รวยเงินล้านด้วยตัวคนเดียว" เคยมีฉบับหนึ่งวางขายมาก่อน แล้วก่อนจะเขียนฉบับที่คุณถืออยู่ ทีมงานทำสิ่งที่หนังสือแนวนี้แทบไม่มีใครทำ คือเอาข้ออ้างทุกชิ้นในเล่มเดิมมาไล่ตรวจทีละบรรทัด ทุกครั้งที่เจอคำว่า "งานวิจัยพบว่า" หรือ "การศึกษาของมหาวิทยาลัย..."

เราหยุดแล้วไปตามหาต้นทาง ผลที่ได้ไม่สวยเลย มีข้ออ้างหลายชิ้นที่ตามหาต้นทางไม่เจอ มีสถาบันที่ค้นยังไงก็ไม่พบว่ามีอยู่จริง มีชื่อมหาวิทยาลัยดัง ๆ ที่ถูกหยิบมาแปะไว้หน้าตัวเลขทั้งที่เจ้าตัวไม่เคยศึกษาเรื่องนั้น และมีอย่างน้อยหนึ่งจุดที่เล่มเดิมเขียนคำว่า

"วิจัยสมมติ" ไว้เองในเนื้อหา แปลว่าคนเขียนรู้ตัวอยู่แล้วว่ากำลังแต่ง

บทนี้คือรายการทั้งหมดของสิ่งที่ถูกถอดออก ผมไม่ได้เอามาลงเพื่อทำโทษใคร และไม่ได้ทำเพื่อโชว์ว่าเล่มใหม่ดีกว่า ผมเอามาลงเพราะถ้าคุณจะเชื่อตัวเลขที่เหลืออีกร้อยกว่าตัวในเล่มนี้ คุณควรได้เห็นก่อนว่าเราตัดอะไรทิ้งไปบ้าง คนที่กล้าบอกว่าตัวเองเคยผิดตรงไหน มักจะเป็นคนที่ตรวจงานตัวเองจริง

> หนังสือที่ไม่กล้าบอกว่าตัวเองเคยผิดตรงไหน คือหนังสือที่ยังไม่เคยตรวจตัวเองเลย

สองสถาบันที่ไม่เคยมีอยู่จริง

เริ่มจากอันที่หนักที่สุดก่อน

เล่มเดิมมีย่อหน้าหนึ่งที่อ้างถึง "สถาบันวิจัยความเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่" พร้อมชื่อภาษาอังกฤษกำกับไว้ให้ดูเป็นทางการ และบอกว่าสถาบันนี้สำรวจผู้ประกอบการตัวคนเดียวกว่า 2,000 คน แล้วพบข้อสรุปเรื่องความพึงพอใจในชีวิตกับรูปแบบการทำงาน อ่านผ่าน ๆ มันน่าเชื่อถือมาก มีชื่อสถาบัน มีขนาดตัวอย่าง มีข้อสรุปที่ฟังดูสมเหตุสมผล ครบทุกองค์ประกอบของหลักฐานที่ดี ยกเว้นอย่างเดียวคือตัวสถาบัน

เราค้นหาแล้วไม่พบว่ามีสถาบันชื่อนี้อยู่จริง ไม่พบเว็บไซต์ ไม่พบรายงานฉบับที่ว่า ไม่พบแม้แต่การอ้างถึงจากที่อื่นที่ไม่ใช่หนังสือเล่มเดิม เมื่อยืนยันไม่ได้ เราจึงลบทั้งย่อหน้าทิ้ง ไม่ใช่แก้ ไม่ใช่ย้ายไปใส่เชิงอรรถ แต่ลบ

อันที่สองหนักกว่าในแง่เจตนา เล่มเดิมมีอีกจุดที่อ้างถึง "การวิจัยสมมติของสถาบันพัฒนาผู้ประกอบการแห่งเอเชีย" ซึ่งบอกว่าธุรกิจที่เริ่มด้วยสินค้าเรือธงชิ้นเดียวมีอัตรารอดสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ ขอให้สังเกตคำว่า "สมมติ" ที่อยู่ตรงนั้น มันไม่ได้หลุดมาโดยบังเอิญ มันคือคำสารภาพที่พิมพ์อยู่ในเล่มขายจริง คนอ่านส่วนใหญ่จะกวาดสายตาผ่านคำนั้นไปโดยไม่ทันสังเกต แล้วจำแต่ตัวเลข

ผมอยากให้คุณเห็นกลไกของมันชัด ๆ เพราะคุณจะเจอแบบนี้อีกเยอะในโพสต์และคลิปที่เลื่อนผ่านทุกวัน เวลาคนเขียนต้องการให้ข้อเสนอของตัวเองหนักแน่นขึ้น แต่หาหลักฐานจริงไม่เจอ ทางลัดที่ถูกที่สุดคือประกอบร่างหลักฐานขึ้นมาเอง ใส่ชื่อสถาบันที่ฟังดูน่าเชื่อ ใส่ขนาดตัวอย่างที่ใหญ่พอจะดูจริงจังแต่ไม่ใหญ่จนน่าสงสัย แล้วใส่เปอร์เซ็นต์ที่ลงท้ายด้วยเลขกลม ๆ ทั้งหมดนี้ใช้เวลาสามสิบวินาที และแทบไม่มีใครไปตรวจ

ผลลัพธ์ต่อคุณคืออะไร ในกรณีที่ดีที่สุด คุณเสียแค่ความเชื่อถือที่ให้ไปฟรี ๆ ในกรณีที่แย่กว่านั้น คุณเอาเงินจริงไปตัดสินใจตามตัวเลขที่ไม่มีอยู่จริง คุณลาออกเพราะเชื่อว่าตัวเลขบอกว่าคนลาออกรอดกว่า คุณทุ่มเงินก้อนสุดท้ายลงไปกับสินค้าชิ้นเดียวเพราะเชื่อว่ามีงานวิจัยรองรับ แล้วเมื่อมันไม่เป็นอย่างที่หนังสือบอก คุณก็โทษตัวเองว่าทำไม่ดีพอ ทั้งที่แผนที่ในมือคุณวาดขึ้นจากถนนที่ไม่มีอยู่บนโลก

:::tint **กฎข้อแรกของเล่มนี้** ถ้าตัวเลขไหนหาต้นทางไม่เจอ ตัวเลขนั้นจะไม่ปรากฏในเล่ม ไม่ว่ามันจะช่วยให้ข้อเสนอของผมดูดีขึ้นแค่ไหน เนื้อหาที่เคยพิงตัวเลขปลอมพวกนั้น ถูกเขียนใหม่ให้ยืนด้วยเหตุผลและตรรกะแทน ถ้าเหตุผลอย่างเดียวไม่พอจะทำให้คุณเชื่อ แปลว่าข้อเสนอนั้นยังไม่ดีพอตั้งแต่ต้น :::

ชื่อมหาวิทยาลัยที่ถูกหยิบมาใช้เป็นตรายาง

ปัญหาชนิดที่สองแนบเนียนกว่า เพราะสถาบันมีอยู่จริง แค่ไม่ได้ทำวิจัยชิ้นที่ถูกอ้าง